

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Se deschid cerurile și se lasă peste pământ glasul Meu, glasul lui Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt. Mă trimite Tatăl Savaot. Nu vin și nu grăiesc de la Mine Însuși. Sunt Cuvântul Tatălui. Tatăl este în Mine, iar Eu întru El sunt.

Strigă pământul la Dumnezeu și spune: „*Nu mai pot, Doamne!*” Strigă multe glasuri îndurerate și înspăimântate și-Mi spun: „*Vino, Doamne, vino!*”

O, iată, de aceea vin. Mă cheamă jalea și îngrijorarea celor strâmtorați de pe pământ, iar strigătul lor deschide cerurile, o, că nu mai au unde să se ascundă din fața groazei. O, de ce, oare, așa? O, nu mai este pace pe pământ, și se întâlnește oftatul de jos cu oftatul de sus, și peste tot crește teama și strigătul de pe pământ spre cer, iar Eu, Domnul, cum să nu-Mi las glasul și să nu grăiesc peste pământ și să nu răspund?

Amin, amin zic vouă, mai-marilor de peste oameni, o, nu numai voi sunteți. Mai este și Dumnezeu. Eu, Domnul, vă spun aceasta lăsându-Mi graiul peste voi de deasupra, căci stau pe nor și vă grăiesc și vă spun: Nu numai voi sunteți. Nu uitați de Dumnezeu! Nu voi ați făcut cerul și pământul. Eu sunt Făcătorul lor, și de aceea temeți-vă de Dumnezeu, nu numai unii de alții.

Strig la voi de sus: Pace vouă! Iar și iar strig, și iar și iar voi nu ascultați de Dumnezeu și de aceea crește teama. Glasul bisericii vă spune și vă amintește începutul vremii de post pentru venirea zilei de praznic a învierii Mele de acum două mii de ani, după ce mai-marii vremii Mi-au luat zilele prin moarte pe cruce. O, dar cum începe pe pământ vremea de post și de binecuvântare peste această vreme, căci pe pământ se varsă sânge și se înmulțesc groaza și moartea peste cei neajutorați sub gloanțe, sub mașini de război pe pământ și în văzduh? Duhul urii și al temerii și al răzbunării acoperă peste tot pe pământ în fel și chip, iar Eu, Domnul, sunt purtat de cetele îngerești și de puterile cerești și trec printre clipele groazei de pe pământ și din văzduh și-i cuprind cu îngerii pe cei ce se sting striviți de coasa morții.

Strig la voi, la cei tari și mari de peste oameni: Nu mai treceți peste Dumnezeu!

O, ce mari sunteți voi! Sunteți spaima celor ce mor uciși fără de veste. Vin spre voi și strig cu glasul Meu dumnezeiesc în lung și în lat și vă spun cu aplecare ca un Dumnezeu plin de milă: Opriți-vă! Lăsați pacea cea de la Dumnezeu să vină și să vă cuprindă în ea, dar nu mai fiți lacomi și cruzi. Împăcați-vă între voi ca frații și împăcați-vă apoi cu Dumnezeu. Glasul Meu se așează peste pământ și se face carte pe plaiul neamului român ca să pregătesc împărăția cerurilor și slava ei cu oamenii și înnoirea lumii, că a sosit această Scriptură și această vreme, iar voi ce faceți, și până când? O, întrebați-vă și voi, dar să vă și răspundeți.

O, de ce, oare, atâta război și tot război? Să știți că vă voi opri Eu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu vă voi cuminti cu milă sau cu durere peste voi dacă nu vă veți așeza în iubire, dacă nu veți ierta, dacă nu veți băga sabia în teacă.

Încă vă rog și vă aștept și vă îndemn spre duhul liniștirii și al păcii, și de aceea așa grăiește Dumnezeu: Pace vouă!

Iar și iar pace vouă, că ați stârnit durere mare peste pământul de sub voi și nu găsiți prilej bun să vă opriți, să puneți capăt duhului nimitor!

Las peste voi duhul înțelepciunii de sus ca să vă socotiți cu el gândurile și viața și planurile voastre omenești, că iată, aveți un număr de ani, și nu știți câți veți mai avea, dar lucrați ca și cum n-ați mai avea capăt zilelor de pe pământ și că veți moșteni veșnic ceea ce dați să aveți și să tot aveți. O, de ce, oare, nu vă uitați și sus la Dumnezeu, ca să nu tot stați mai mari ca El pe pământ?

O, umiliți-vă voi, căpetenii de peste popoare, umiliți-vă, oricât v-ați simți de mari și de tari, căci Eu, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, am fost Dumnezeu adevărat și M-am umilit mult, mult, că de mila omului am coborât din cer ca să Mă nasc om pe pământ și ca să Mă umilesc până la moarte pe cruce și ca să înțeleagă apoi tot omul cât este de mic, și cât de mare se crede de-L poate pierde și pe Dumnezeu dinaintea lui.

A făcut Dumnezeu cerul și pământul și a luat apoi pământ cu mâna și a zidit omul și a suflat duh de viață peste el și l-a făcut ființă vie, și am luat din trupul lui și i-am făcut pereche și au născut ei copii. Duhul îngâmfwării însă a nimicuit iubirea dintre acești copii și și-au făcut rău unul altuia, o, că nu avea Dumnezeu nevoie de jertfa lor, ci de umilința lor. Ei însă au lucrat de capul lor și au înființat moartea peste oameni, de atunci și până azi, și vă spun acestea vouă, mai-marilor de peste oameni, că duhul îngâmfwării vă lucrează și pe voi și vă îndeamnă să vă ridicați deasupra lui Dumnezeu și unii deasupra altora și a oamenilor.

Vă privesc din cer clipă de clipă și sunt milos. Mi-e milă de voi și de cei care mor sub joaca voastră, căci lăcomia și îngâmfwarea sunt dureri rele, care scot iadul din adânc și îl arată pe pământ lucrând, iar Dumnezeu plânge biruit de voi, dar până când?

Aș vrea să vă aplecați și să primiți cuvântul Meu cel pentru voi, și aș vrea să vă lucreze el și să vă așeze înaintea Mea cu umilința de care aveți atâta nevoie pentru voi și pentru cei peste care stăpâniți pe pământ. De aceea împăcați-vă cu Dumnezeu mai întâi, că vine apoi și pacea dintre voi.

O, nu Mă uitați, nu Mă uitați, amintiți-vă de Mine, primiți-Mă! Eu sunt Cel ce sunt. Simțiți-vă o clipă în locul Meu ca să-Mi înțelegeți durerea și mila, duiosia și răbdarea, și apoi simțiți-vă oameni mici, neputincioși. Doar așa veți înțelege de ce Îmi cobor glasul până la voi.

L-am pierdut din rai pe om din pricina neascultării și a îngâmfwării cu care s-a simțit și s-a crezut și s-a dorit mai mare ca Dumnezeu. Este viață și după viața cea de pe pământ a trupului. Priviți spre aceste cămări ale vieții veșnice și adunați-vă în ele odihnă pentru vecii, nu viermele neadormit al împotrivirii între voi și Dumnezeu din vremea voastră de pe pământ.

Sunt numai iubire. Vă dau din Mine ca să fiți și voi iubire. Vă strig duios: faceți pace pe pământ și așezați-o între voi! Cereți la Dumnezeu ceea ce nu aveți în afară de cele de pe pământ, pe care le tot adunați pe lângă voi. Cereți pentru voi cele ce nu pier, cereți, ca să vă dea Dumnezeu, căci voi aveți numai ceea ce piere. O, și nu uitați, nu uitați lucrarea bisericii, glasul bisericii, postul cel de șapte săptămâni pentru pregătirea vieții voastre cu Dumnezeu, și apoi bucuria praznicului învierii și pacea dintre voi.

Iar și iar vă cuprind și vă povățuiesc cu duhul păcii, și pentru care aveți nevoie de Duhul Cel din cer. Aplecați-vă așa cum Eu, Domnul, M-am aplecat și v-am grăit vouă în ziua cea de îndurerată amintire când Dumnezeu l-a pierdut din rai pe om, căci lipsa lui de ascultare și de umilință l-a izgonit din slava cea dulce a grădinii raiului.

Binecuvântare așez din cer peste toți fiii lui Dumnezeu de pe pământ pentru putere sfântă prin vremea celor șapte săptămâni de smerenie și de sfințire pentru întâmpinarea praznicului învierii Mele, și las această binecuvântare și peste fiii oamenilor, o, că mulți dintre ei vor avea darul să-L cunoască pe Domnul și să primească putere să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

Binecuvintez cu dulce acest an, anul în care Eu, Domnul, Mă împlinesc pe pământ cu șaptezeci de ani de cuvânt pe meleagul neamului român, și se va așeza sărbătoare mare și vestită de la margini până la margini, ca apoi să-Mi las descoperită slava care a stat sub tăină vreme de șaptezeci de ani ca să-Mi poată fi pregătită ziua cea mare a sărbătorii cuvântului Meu, marea sărbătoare românească, sărbătoarea înnoirii, și pe care de atâta vreme o aștept ca să Mă așez cu ea și s-o dau de veste și să afle popoarele și limbile pământului iubirea Mea de la sfârșit de timp, cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu care iarăși face lumea, căci

nașterea din nou a lumii Mi-a fost dorul pe care l-am arătat în tot cuvântul Meu, în toată această vreme a venirii Mele cuvânt peste pământ, și cu care de la Tatăl am venit și vin. Amin, amin, amin.

17-02/02-03-2025